2016

Boží slovo platí, i když to tak nevypadá

Přítomnost a výhled do budoucnosti

Na KONCI CÍRKEVNÍHO ROKU po projití událostmi spásy směřujeme svůj pohled do „vzdálené" budoucnosti za hranice časnosti na věčnt, ke chvíli kdy Pán Ježíš přijde podruhé. Jak žít s očekáváním této apokalyptické budoucnosti? S vírou v platnost Božích slibů.

2 PETROVA 3

JAN ASSZONYI

SCB BRNO - KOUNICOVA | Jan Asszonyi |
2016_058 Boží slovo platí.docx | 20. 11. 2016

BOŽÍ SLOVO PLATÍ, I KDYŽ TO TAK NEVYPADÁ

PŘIJDE OPRAVDU PÁN JEŽÍŠ, KDYŽ VŠE ZŮSTÁV PŘI STARÉM?

| Kázání: 2Pt 3 | Čtení: 2Pt 1,1-11

Introitus

Žalmy 23,1-3 Žalm Davidův. Hospodin jest můj pastýř, nebudu míti nedostatku. Na pastvách zelených pase mne, k vodám tichým mne přivodí. Duši mou občerstvuje, vodí mne po stezkách spravedlnosti pro jméno své.

Píseň KK 433 – Hospodin je můj pastýř

Čtení

Žalmy 23,4-6 Byť mi se dostalo jíti přes údolí stínu smrti, nebudu se báti zlého, nebo ty se mnou jsi; prut tvůj a hůl tvá, toť mne potěšuje. Strojíš stůl před obličejem mým naproti mým nepřátelům, pomazuješ olejem hlavy mé, kalich můj naléváš, až oplývá. Nadto i dobrota a milosrdenství následovati mne budou po všecky dny života mého, a přebývati budu v domě Hospodinově za dlouhé časy.

Píseň KK 432 – Hospodin Bůh je pánem mým

Modlitba

Přivítání a uvedení neděle

Dnešní neděle je podle církevního kalendáře poslední nedělí církevního roku. Události spásy, které si v běhu církevního roku připomínáme, nás provedly od Božího zjevení v Pánu Ježíši přes velikonoce, letnice a nanebevstoupení až na konec, v němž se náš pohled upírá k budoucnosti. Kam všechno Boží zjevení v Pánu Ježíši směřuje? Ke chvíli, kdy Pán Ježíš ještě

jednou na konci dějin přijde, aby uvedl soud, milost a věčnost. Tímto směrem zaměříme svůj zrak dnes i my.

První čtení – 2Pt 1,1-11 (Slovo na cestu)

Apoštol a služebník Ježíše Krista - Šimon Petr - posílá tento dopis všem, kterým Bůh a náš zachránce Ježíš Kristus dal tutéž vzácnou víru jako nám. Přeji vám, abyste prožívali Boží dobrotivost a pokoj. Toho dosáhnete hlubším poznáváním Boha a Ježíše, našeho Pána.

[3] Bůh nám dal ve své moci vše, co je potřebné k opravdovému životu ve víře; poznali jsme toho, který nás pozval k sobě, a dokonce nám dává účast na slávě a ctnostech. [4]Dal nám ty největší a nejdražší sliby, a to proto, abychom unikli všem špatnostem, které nás ve světě obklopují, a získali Boží charakter. [5-7] Učiňte vše pro to, aby vás víra vedla ke správnému životu, ke stále hlubšímu poznávání Boha, k sebekázni, trpělivosti, naprosté oddanost Bohu, k bratrské náklonnosti a křesťanské lásce [8]Půjdete-li usilovně touto cestou, duchovně porostete, váš život přinese ovoce a budete užiteční pro našeho Pána, Ježíše Krista. [9]Ten, kdo nemá tyto povahové rysy, je krátkozraký, dokonce slepý a zapomíná, že Bůh ho zbavil starého hříšného života.

[10-11] Moji milí bratři, usilujte tedy o to, abyste svým křesťanským životem prokazovali, že vás Bůh zavolal a vyvolil. Pak nikdy nesejdete z cesty víry a Bůh vám široce otevře věčné království našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista.

Čtení textu kázání

DRUHÝ PŘÍCHOD KRISTŮV

2Pt 3

[1-2] Píši vám už druhý dopis, moji milí přátelé. V obou jsem se snažil ve vás probouzet čisté smýšlení a připomínat vám skutečnosti, které jsou vám známy z poselství Božích proroků a vašich apoštolů, kteří vám přinesli slovo našeho Pána a Zachránce.

[3] Především vám chci připomenout, že v posledních dnech tohoto světa se objeví posměvači, kteří si budou žít po svém [4] a budou se vysmívat: „Ježíš přece slíbil, že znovu přijde. Kde tedy je? Naši otcové již zemřeli a od stvoření světa se nic nezměnilo." [5] Úmyslně přehlížejí skutečnost, že nebe i zemi stvořil Bůh svým slovem. Přikázal a země vystoupila z vody. [6] Opět poručil a voda celou zemi při

potopě zachvátila. [7] A nyní totéž Boží slovo uchovává náš svět až do dne, kdy bezbožní budou odsouzeni a zničeni ohněm.

[8] Ale nezapomínejme, moji drazí přátelé, že pojem času u Pána je jiný než u nás. Pro něho může být jeden den jako tisíc let a tisíc let jako pouhý den. [9] Není to tak, jak si někteří myslí, že by se s naplněním svých slibů opozdil. Spíše má s námi velkou trpělivost. Nechce, aby byl někdo zničen, ale aby všichni zanechali své bezbožnosti a obrátili se k němu.

[10] Den soudu přijde tak náhle a nečekaně jako zloděj v noci. V ten den zmizí nebesa s děsivým rachotem, hmota se bude žárem rozkládat a země se vším, co je na ní, bude spálena." Když všechno má takto podlehnout zkáze, jak se na ten den připravíte? Nechtě se vést Božím slovem a poddejte se Bohu. "Dokazujte, že na ten den čekáte a upřímně po něm toužíte. Je pravda, že v ten den nebesa shoří a hmota se rozplyne strašlivým žárem, [13] ale naše naděje se upíná k novému nebi a nové zemi, které nám Bůh přislíbil. Tam bude jen dobro.

[14] Moji drazí, očekáváte-li tyto věci, usilujte o čistý život, protože jedině tak můžete jít vstříc Božímu soudu beze strachu. [15] Uvědomte si, že ve své trpělivosti vám Pán poskytuje čas ke spáse. O tom vám už psal náš drahý bratr Pavel s moudrostí, která mu byla dána Bohem. [16] Mluví tak o tom ve všech svých dopisech. Je pravda, že jsou tam některé věci ne-snadněji pochopitelné a těch se chytají nerozumní a nevyrovnaní lidé, kteří jeho dopisy překrucují. Ale oni to činí i s ostatními částmi Písma, čímž přivolávají na sebe zkázu.

[17] Moji milovaní, varoval jsem vás, a tak si dejte pozor, aby ani vás tito bludaři nestrhli z pevného základu víry. [18] Usilujte o duchovní růst a hlubší poznání Pána Ježíše Krista. Jemu patří všechna sláva již nyní i na věčnosti!

Petr

Kázání

1. Kontext Petrovy doby – očekávání Dne Páně

Apoštol ***Petr před námi odkrývá nejzazší dějiny světa***, v nichž dojde k ohnivé transformaci všeho dočasného v nové nebe a novou zemi (3,12-13). Apoštol – spolu s proroky – nazývali tento moment Dnem Páně. Bude uveden druhým příchodem Pána Ježíše, po němž bude následovat soud, na němž staneme všichni.

Raná apoštolská církev úpěnlivě vyhlížela tento den. Křesťané měli za to, že příchod Pána Ježíše je otázkou pouze několika měsíců či let. Jenže Pán Ježíš nepřicházel. Jakkoli křesťané procházeli pronásledováním, z něhož volali Maranatha – Pane přijď, nezdálo se, že by se příchod Páně blížil. Navíc začali umírat i vůdčí základní kameny církve – apoštolové. Když už se mnozí věřící nedožili příchodu Páně, mělo se za to, že se tak stane za života apoštolů. Jenže i oni začali umírat ať už na popravišti anebo přirozenou smrtí. I apoštol Petr věděl, že ho již brzy čeká smrt na popravišti (1,14).

Jak je tomu tedy s příchodem Páně, který měl znamenat veliké vysvobození a zadostiučinění? Kdy přijde den, v němž Hospodin potvrdí oddanost svých věrných? Jedna ze zásadních jistot křesťanské víry se začala povážlivě naklánět. Navíc, a na to navazuje apoštol Petr, nepřátelé křesťanů se budou posmívat: „*Kde je ten jeho zaslíbený příchod? Od té doby, co zesnuli otcové, všechno zůstává tak, jak to bylo od počátku stvoření!*" Jinými slovy řečeno: „*Jste hloupí. Vaše víra je pouhá iluze. Nic takového jako druhý příchod Pána Ježíše nenastane. Nic tomu nenasvědčuje.*" Není divu, že víra křesťanů byla otřesena. Mohou ještě věřit Božímu slovu, jak ho přijali z úst proroků a apoštolů? A jestli Božímu slovu a slibům budou přesto věřit, jak tomu všemu mají rozumět?

Apoštol Petr ve své závěti, jíž je jeho druhý list, ***pomáhá křesťanům porozumět tomu, co se děje*** (či vlastně neděje) a jak mají s ohledem na druhý příchod žít. Já se za chvíli dotknu toho, co potřebovala slyšet Petrova církev a co potřebujeme koneckonců slyšet i my, ale před tím se mi zdá, že je potřeba postavit vedle kontextu doby prvního století kontext doby naší.

2. Kontext našeho vnímání druhého příchodu Páně

To, co s apoštolem dodnes sdílíme, je skutečnost, že mnozí lidé žijí tak, jak se jim zachce, tedy bezbožně. I dnes je docela možné, že se někdo bude posmívat víře a očekávání druhého příchodu Pána Ježíše. Přesto si myslím, že náš život se odehrává přece jenom v jiných společensko-křesťanských souřadnicích. Zmíním ***dvě poznámky***:

(1) Ta první se týká toho, ***jak vnímáme druhý příchod Pána Ježíše***. My už jsme si tak nějak zvykli na to, že nebude tak rychlý a náhlý, jak si to mysleli první křesťané. Naše očekávání druhého příchodu Páně není tak vyhrocené jako v rané křesťanské době. Navíc žijeme-li v relativně klidné a bohaté době, dost možná na budoucnost Kristova příchodu i zapomeneme. Nikdo nás neutlačuje (alespoň ne v naší zemi), máme dostatek, můžeme žít zbožně a užívat si života. A tak se může stát, že skutečně zapomeneme, že přijde den, kdy *„…nebesa s rachotem zaniknou, vesmír se žárem roztaví a země se všemi lidskými činy bude postavena před soud.*"

Zdá se mi, ***že zapomínání na druhý příchod Pána Ježíše se mimo jiné projeví*** tak, že kontext budování pozemského života se stane hlavním tématem života a zbožnosti namísto toho, aby to bylo hledání Božího království – hledání Božích zájmů skrze nás na tomto světě. Je otázkou, *zdali nám na jedné straně nehrozí život* v *duchovní letargii* a na straně druhé *v hektickém kolotoči života*. Duchovní život se může jevit jako pomoc k udržení se na kolotoči života, spíše než aby byl jeho regulátorem.

Petrova církev vyhroceně vyhlížela příchod Páně. My ho tak vyhroceně nevyhlížíme. My spíš vyhroceně vyhlížíme pozemské dobro.

(2) Moje druhá poznámka, v níž chci srovnat kontext Petrovy doby s tou naší, se týká ***posměvačů***, kteří budou předhazovat křesťanům, že očekávat příchod Pána Ježíše je hloupost, a to s odkazem: *Podívejte se, nic se neděje*. Jistě se i dnes najdou ti, kdo budou zpochybňovat víru odkazem na to, že je bláhová. Už jsme si nakonec zvykli na to, že Pán hned tak nemusí přijít. Rozdíl mezi námi a Petrem ovšem vidím v tom, že jsou zde ***jiní posměvači*** a ***jiné otázky***.

Myslím, že úskalím našeho života je *spíš vnitřní pochybnost* než vnější posměvači. *Nejsme to nakonec my sami*, kdo se ptají: *„Pane, jak je to? Kde jsi? Kde konáš?"* A neptáme se především: *„Kde je tvůj zaslíbený příchod?"* nýbrž *ptáme se*: *„Kde jsou uzdravení? Kde jsou změny v životech? Kde jsou smířená křesťanská manželství, když se dostanou do krize? Kde se projevuje evangelium, o němž věříme, že je mocí života? Kde jsou noví lidé, kteří zatouží po odpuštění hříchů, budou vyznávat hříchy? Jsi, Bože, opravdu živý? Proč se křesťanské sbory – i naší církve – spíše rozpadají a rozcházejí na neschopnosti sdílet duchovní život, spíš než aby se sbory sjednocovaly? Kde je jednota církve? Platí Tvé Slovo a sliby? Vždyť všechno vypadá, jako by se nic nedělo. Všechno zůstává stejné jako od stvoření světa*.

Myslím, že ***toto jsou otázky, které si klademe sami***, nepotřebujeme posměvače. Snažíme se stejně jako Petrovi posluchači porozumět, co se vlastně děje; hledáme živého Boha.

Je možné, že ho nevidíme a otevřeme-li oči víry (necháme si je otevřít), uvidíme lecjaký zázrak a Boží moc. To ovšem tehdy, když si uvědomíme, že vše co jsme a máme, je z milosti. A to jde proti duchu doby.

Zdáli se nám to ovšem málo či jsme-li svědky toho, že Pán Bůh nejedná tak spektakulárně, jak bychom to rádi viděli, pak můžeme na jedné straně *propadnout pochybnostem* a zápasit o holou víru. Na druhé straně pak – a to, zdá se mi, je nám bližší – *volíme manažerské přístupy vedení křesťanského života jednotlivce, sboru a církve*. To vše, zdá se, s dosti naivní a pohanskou vírou, že jsme schopni detekovat problém a posléze uplatnit správné metody řešení. Pokud je uplatníme, výsledkem budou projevy Boží moci – například osobní růst, růst církve, řešení problémů.

Kontext našeho života je jiný, jsou zde jiní posměvači a jiné otázky. Zároveň mám ovšem dojem, že ***jádro problému je stejné***: *Ano, Pán Ježíš něco slíbil, ale zároveň je někdy těžké rozpoznat náznaky toho, že se jeho slovo skutečně plní. Čekali bychom víc. Slovy podobenství Pán Ježíše řečeno: hořčičné zrno roste pomalu.* Nemusí nám na to ukazovat jiní, vidíme to sami. Výsledkem může být *buď pochybnost*, *anebo aktivismus* a *burcování* k ještě větší věrnosti, službě, modlitbám, hledání a čekání. Jistěže potřebujeme víc modliteb a věrnosti, ale ne

proto, abychom konečně Pána Boha pohnuli k činu. On má své plány, svůj čas a své záměry. K tomu ukazuje apoštol Petr a navzdory jinému kontextu života se mi zdá, že jeho slovo povzbuzení potřebujeme my stejně jako jeho první posluchači.

3. Co připomíná apoštol Petr?

Co tedy říká ***do situace, kdy cítíme, že Bůh otálí a nejedná***, spíš než aby jednal? Co říká ten, kdo ví, že bude brzy popraven a nedožije se druhého příchodu Páně během pozemské služby, jak tomu zprvu věřil? K čemu povzbuzuje a k čemu vyzývá? Shrnu Petrovo slovo do tří odstavců:

(1) Boží slovo je jisté, platí a bude naplněno

To první, co Petr křesťanům říká, se týká *jistoty Božího slova*. Boží slovo platí. Je důvěryhodné. Stále má moc. Vždyť Slovem svět povstal, Slovem byl zatopen při potopě, Slovem byl znovu obnoven a Slovem je i nyní udržován do doby, než bude zničen ohněm.

Lékem na pochybnosti víry je víra. Snad bychom byli rádi, kdyby nám Pán Bůh věření trochu ulehčil. Ne vždy tak činí. Nicméně sám apoštol ukazuje, že oči víry přece jenom vidí to, co nevíra nevidí. Svět je nesen Slovem. (Např: Vědci nám dnes dávají nahlédnout do tajů vesmíru a tam vidíme, že jsme součástí zvláštní rovnováhy, která se může vychýlit a výsledkem bude zničení naší planety. Křehká rovnováha vesmíru je, jak říká Písmo, nesena Slovem, a to po mnohá léta.)

Petr povzbuzuje: I když se Vám zdá, že Bůh otálí, jeho Stvořitelské slovo platí a bude naplněno. *Apoštol zve k víře ve Slovo*.

(2) Bůh je milostivější, než bychom dokázali pomyslet

To druhé, co apoštol předkládá lidem v pochybnostech, je Bůh sám. V jeho slovech se nám zjevuje sám stvořitel. Jak? Je nám dáno nahlédnout do Božího „časoprostoru" a Božích záměrů:

BOŽÍ ČAS: *„Jedna věc kéž Vám nezůstane skryta, milovaní, že jeden den je u Pána jako tisíc let a 'tisíc let jako jeden den'."* => Boží časy jsou jiné než ty naše. Tam, kde se nám zdá pozdě, není pozdě pro Stvořitele. Tam, kde se nám zdá, že přišel čas, u Boha čas nepřišel. A naopak, tam kde si

myslíme, že máme ještě dost času (třeba na pokání a vyřízení si svého vztahu k Bohu; nebo na smíření s bližním), může přijít Bůh s tím, že čas krátí a ukončí ho. Přijde jeho čas. *Boží Slovo se plní v pravý čas*. A k tomu apoštol přidává ještě jednu věc. Vysvětluje Boží záměry:

BOŽÍ MILOSTIVÉ ZÁMĚRY: *„Pán neotálí splnit svá zaslíbení, jak si to někteří vykládají, nýbrž má s námi trpělivost, protože si nepřeje, aby někdo zahynul, ale chce, aby všichni dospěli k pokání."* (3,9) Náš nebeský Otec, jak to připomíná apoštol Petr, je milostivým Otcem, který miluje celé své stvoření! Jde mu o celé stvoření, každého člověka. Každému chce dát a dává čas a vhodnou příležitost, aby ho mohl poznat, dospět k pokání, víře, naději a věčnému životu.

Druhou stranou této mince Boží milosti je tak trochu „skrytý Bůh" (který neomračuje člověka), naše utrpení, nespravedlnost a přítomnost zla na tomto světě. Pokud máme spolu s Petrovými posluchači bolestný dojem, že Pán otálí, pak je nám zde nabídnuta jiná perspektiva: v našem utrpení, bolesti a dokonce i pochybnostech *smíme uvidět sebe sama jako součást Boží milosti*, v níž je poskytován čas druhým k nalezení toho, z jehož milosti mohu žít a umírat. V Kristu máme podíl na Božích záměrech.

Jestli Petr nejprve pochybující zve k víře v jisté Boží Slovo, pak nyní zve k víře v milostivého Boha, kterém jde o dobro všech.

(3) Jak svatě a zbožně musíte žít

Poté, co věřící slyší z úst apoštola slova o jistém Božím slově, Božích časech a Božích milostivých záměrech, mohou opět věřit a čekat, že Pán jednou opravdu přijde. Nakonec, a to je moje třetí poznámka k apoštolovu slovu do pochybností, přidá: *„Když tedy se toto vše rozplyne, jak svatě a zbožně musíte žít vy, kteří dychtivě očekáváte příchod Božího dne!... snažte se, abyste byli čistí a bez poskvrny a mohli ten den očekávat beze strachu před Božím soudem."* (3,11-12.14)

Skoro to zní, jako kdyby apoštol pověděl: *„O Pána Boha se nestarejte, on má svůj čas, je milostivý a vše má pod kontrolou. Vy věřte a snažte se uchovat sebe sama*

v čistotě a zbožnosti. Dbejte na to, abyste mohli růst v milosti a poznání Pána Ježíše." A pokud bychom se chtěli vědět, co myslí apoštol čistotou, svatostí a zbožností, pak připomenu na závěr dnešního kázání to, co jsme slyšeli již v prvním čtení z úvodu Petrovy závěti, jíž je jeho druhý list:

3 Bůh nám dal ve své moci vše, co je potřebné k opravdovému životu ve víře; poznali jsme toho, který nás pozval k sobě, a dokonce nám dává účast na slávě a ctnostech. 4 Dal nám ty největší a nejdražší sliby, a to proto, abychom unikli všem špatnostem, které nás ve světě obklopují, a získali Boží charakter. 5-7 Učiňte vše pro to, aby vás víra vedla ke správnému životu, ke stále hlubšímu poznávání Boha, k sebekázni, trpělivosti, naprosté oddanost Bohu, k bratrské náklonnosti a křesťanské lásce 8 Půjdete-li usilovně touto cestou, duchovně porostete, váš život přinese ovoce a budete užiteční pro našeho Pána, Ježíše Krista. 9 Ten, kdo nemá tyto povahové rysy, je krátkozraký, dokonce slepý a zapomíná, že Bůh ho zbavil starého hříšného života.

10-11 Moji milí bratři, usilujte tedy o to, abyste svým křesťanským životem prokazovali, že vás Bůh zavolal a vyvolil. Pak nikdy nesejdete z cesty víry a Bůh vám široce otevře věčné království našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista.

Požehnání

2 Petrův 3:14 Proto, milovaní, očekáváte-li takové věci, snažte se, abyste byli čistí a bez poskvrny a mohli ten den očekávat beze strachu před Božím soudem.

2 Petrův 3:18 Kéž rostete v milosti a v poznání našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista. Jemu buď sláva nyní a až do dne věčnosti.

Jan Asszonyi, Brno, 20.11.2016